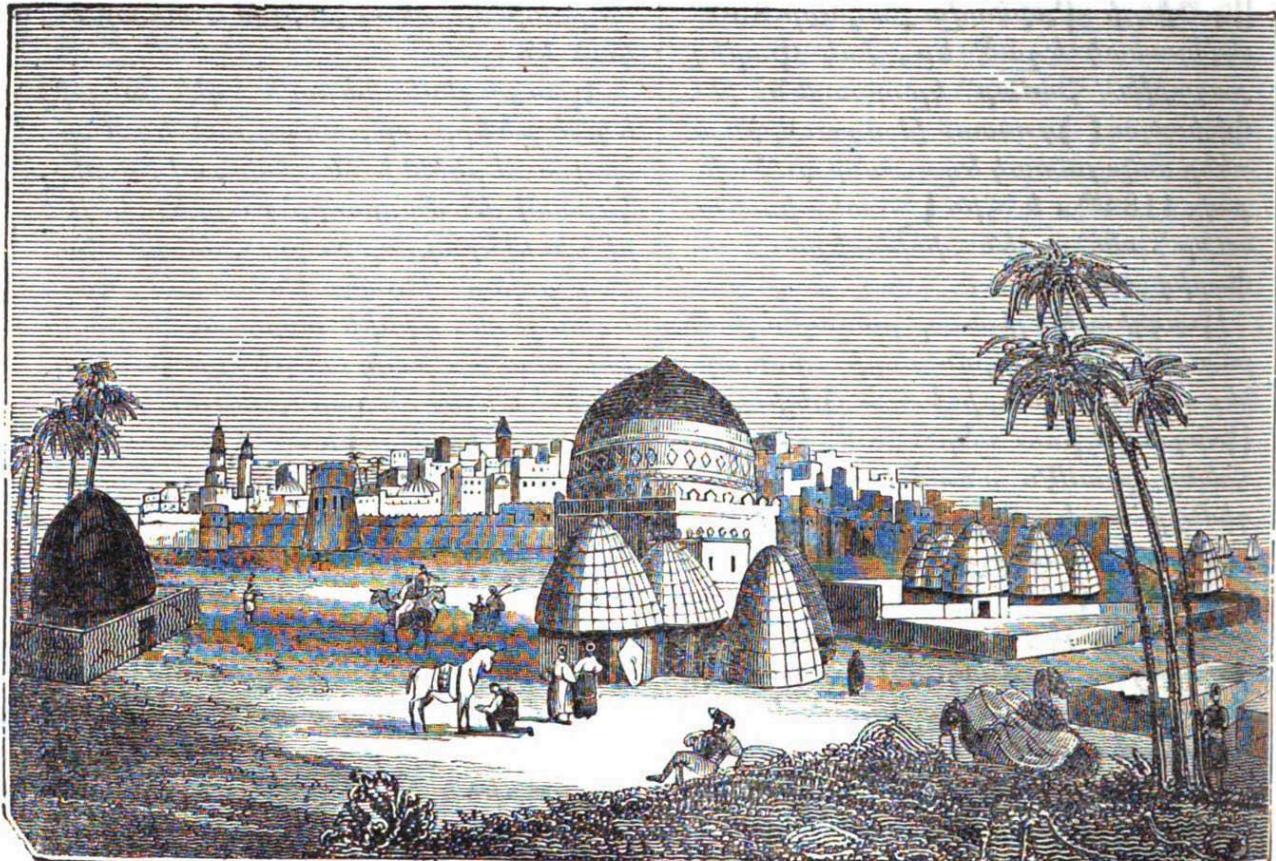

Ակրոլաթի բիծն ալխահուեինին | չէ , որովհետեւ ասիկայ այնչափ զկրպ-
պէս ըրէ . բայց ծծումքի ծուխ պէտք | չիր լաթին վրայ :

ԲԱՆԱՍՏՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՃԻԱՄՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ո՞գա :

Ի ՄԱԲԻԱՅԻ գաւառներուն մէջ ա-
մենէն բարեբերը Այմէն ըսուածն է .
անոր համար հիներն ալ աս գաւա-
ռիս անունը Արջանիկ Արաբիա դրեր
էին : Աքեելք Այմէնին անունը շատ
հռչակաւոր է՝ անկէ ելած ազնիւ խա-
հուեին համար . իսկ Աւրոպացւոց
մէջնոյն բերքին պատճառաւուը՝ անուա-
նի է Այմէն գաւառին Առքա քաղա-
քը . վասն զի աղէկ խահուեին իրենք
Առքայի խահուե կ'ըսեն :

Առքա քաղաքը Աարմիր ծովուն
վրայի խիստ բանուկ նաւահանգիստ-
ներէն մէկն է . Աւրոպացիք ալ , և
մանաւանդ Անգղիացիք , Հնդկա-

ստանէն Աւրոպա անցնելու ատեն սո-
վորաբար Առքա կը հանդպին ու ան-
կէ խահուե կը վերցընեն : Դրովոն
կողմանէ ունեցած տեսքը աղուոր է
կ'ըսեն . բայց թէ որ մէջը մտնես՝ խեղ-
ձութիւնը մէկէն աչքիդ կը զարնէ :
Տներուն շէնքը խիստ տկար է . և ո-
րովհետեւ ան երկիրը գետնաշարժ ալ
պակաս չէ , շատ վտանգաւոր բան է
անոնց մէջ բնակիլը : Պարիսպն ու
բերդերը այնպէս խախուտ ու բարակ
շէնքեր են որ քանի մը թնդանօթով
մէկէն կրնան փլւիլ : () դը ցդիմա-
ցուելու տաք է , ձանձը ու փոշին
խիստ շատ , գետինը չոր , ջուրը լե-

զի . ոչ պարտէզ կայ քաղաքին մէջ , և ոչ պտղատու ծառ մը . միայն քաղ-քէն դուրս քանի մը արմաւենիներ կը տեսնուին տեղ տեղ . ուստի հոս ալ Արաբիայի ուրիշ ծովեզերքներուն պէտք խիստ քիչ փայտ կը դրտնուի : Առօքային բոլոր ապրուստն ու բերքերը Խմէնիներսի կողմերէն կուգայ :

Ինակիներուն թիւը հինգ հազարի կը հանի , ու գրեթէ ամէնքն ալ Արաբացի են . քաղաքէն դուրս հարիւրի չափ հրեայ ալ կայ , որ հրաման չունին ներսը բնակելու . ասոնք շատ աղքատ ու խեղճ վիշակի մէջ են . Խմէնի խաղողներէն տեսակ մը գինի ու օղի կը չինեն ու կը ծախեն :

Հոս դրուած պատկերին մէջ Առօքային տեսքը ցամաքէն առնուածնէ :

ՄԱՏԵՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Գաղղիայւոց մագինագրութեանը վրայ ընդհանուր տէղէ հունիւն :

Գալաջաջութ լեզուն լատին լեզուէն ու հին լիեզտաց լեզուէն առաջեկած է , քիչ մըն ալ հին Գերմանացոց լեզուէն խառնուրդ ունի : Այս լեզուն ժ դարուն ատենները քիչ մը ձեի եկաւ . ԺԱ դարուն սկիզբները սկսաւ գրուիլ , բայց աւելի գեղջկական լեզու մըն էր՝ լատինէն աւրուած , որ հռոմէական լեզու կ'ըսուէր : Այսոր լեզուին ծաղկելուն մեծ պատճառեղաւ ասպետութիւնը . վասն զի լատիններէն չհասկընալով՝ ժողովուրդը պատերազմական քաջութիւններն ու զանազան խաղելը երգելու համար հռոմայեցոց լեզուն կը բանեցընէին . անոր համար իրենց մէջ ոռոմն կ'ըսուի վիպասանութիւնը , որ ոռոմն (հռոմայեցի) բառէն ելած է : Առջի բերան կանոն մը չունէր աս լեզուն . եղականը յոգնականէն չէր որոշուեր , ուղղագրութիւնն ալ մէկ հաստատուն

կանոն մը չունէր : Ը ամփանեայի Ծափոյ կոմնը , որ ժամանակակից էր սրբոյն լուգովիկոսի , ժԳ դարուն մէջ մեծ անուն հանեց իր գաղղիարէն երգերովը : Ան միջոցին ուրիշ շատ բանաստեղծներ ալ ելան , ու Կաչակիրներուն քաջութիւններովը իրենց եռանդը շատ վառաւեցաւ : Անկէ ետքը շինեց լորիս իր վիպասանութիւնը Արդէ վրայ . և ասիկայ հին ատենի բանաստեղծութիւններուն մէջ ամենէն աւելի անուն ունեցաւ . բայց ասոր անուանի ըլլալն ալ կը ցուցընէ թէ ան ատենի լեզուն ու բանաստեղծութիւնը որչափ խեղճ բան է եղեր :

Հասնը հինգերորդ դարուն վերջերը Արիստոտելի փիլիսոփայութեան շատ բառերը մտան լեզուին մէջ , ու յունարէնէ և իտալերէնէ բառեր առնելով՝ քանի գնաց հարստացաւ գաղղիարէնը . բայց դեռ կարգաւորեալ ու հաստատուն լեզու մը չէր ձեւածած , գիտութիւնները անովքացատրելու ալ փորձ մը չէր եղած : Գաղղիացոց կարդացողներուն նշանը աս էր որ յունարէն ու լատիններէն գիտնան . և աս կողմանէ ժադարութեալ սկիզբները երեւելի եղաւ Գառլիկլուս Պուտէս , որուն համար Արասմոս ըսաւ թէ հրէշ Գաղղիոյ սեպելու է : Այն ատենները անուանի եղաւ Հռոմերտոս Ատեփանոս , որ տպագրութեան արհեստը կատարելագործեց , ու շատ հմտութիւն ունէր հին լեզուներու . իրեն Գանձարան լատին լողութ ըսուած գիրքը շատ հոչակաւոր է , այնպէս որ ինչուան հիմա ալ թէ վարպետներու և թէ աշկերտներու շատ օգտակար կրնայ ըլլալ աս գրուածքը՝ լատին լեզուն աղէկ հասկընալու համար :

Գաղղիոյ թագաւորը Վրանչիսկոս Ա , որ Արոգիչ գպրութեց ըսուեցաւ , գրեթէ առջինը եղաւ որ գաղղիարէն դրականութիւնը մտցուց : Անքը վերցուց լատին լեզուով ատենաբանելու դատաստան ընելու ու դաշինք գնելու սովորութիւնը . ասով կ'իմացուի